

Слѣдъ распуцанието, приката си взема жената, а дѣцата, ако сж мжжски оставатъ при бащата, ако сж женски — при майката. Ако има дѣте бозайниче или въ коремъ, то бащата храни майката догдѣ отбие дѣтето. Случватъ се и доброволни распуцания, кога распуцнатитѣ не се тжжатъ (не правятъ давия единъ отъ другий).

Хисарско.—Отговоръ нѣма.

Въпросъ 36-й. — *Колко врѣме слѣдъ смъртта другий може да се ожени? Вдовицата може ли слѣдъ смъртта на мжжътъ си да си иде у бащини си? Нѣма ли у народа нѣкои вѣрвания, поради които вдовицитѣ не бива да се женятъ втори пжтъ?*

Отговори:

Ахж-Челебийско.— Въ старо врѣме е имало обичай когато умрѣ единътъ сжпругъ, другий до три години да готачи и да не постжпва на второ вѣнчило до това врѣме. Този обичай сега е отживѣлъ врѣмето си, защото нуждата не оставя овдовѣлитѣ мжжбе да затворятъ кжщитѣ си и да оставятъ отгледванието на дѣцата на други хора. Женитѣ безъ да щатъ тачатъ мжжбетѣ си до животъ, защото по насъ вдовица твърдѣ мжчно се оженва при днешното множество на женскій полтъ. Мжжътъ, ако овдовѣе, оженва се слѣдъ 3—6 мѣсеца. Овдовѣлата жена ако нѣма никакво дѣте се връща у дома си при родителитѣ си да живѣе. Вдовицата, когато се случи да се жени втори пжтъ, не забрадва се съ раченикъ. Вдовецъ, ако се ожени за мома, послѣдната не носи тоже раченикъ.

Добричъ. — Въ случай на смъртъ на одного отъ сжпрузитѣ, останалий сжпругъ се не жени до едно опрѣдѣлено врѣме. Мжжътъ слѣдъ смъртта на жена си стои вдовецъ най-малко 40 дни; по-малко не може защото е отъ една страна срамъ отъ людитѣ, а отъ друга—грѣхъ прѣдъ Бога.

Жената може да се ожени послѣ 6 мѣсеца най-малко подиръ смъртта на мжжа си и то само за вдовецъ. Омжжванието за момъкъ се брой за грѣхъ, и вдовицата може да си иде у бащини си подиръ смъртта на мжжа и то ако е само съ едно или двѣ маловзрастни дѣчица, безъ да ѣ про-